

MOBILNOST NA POLJSKO

Nedelja, 17. 4. 2016

Na lepo, sončno nedeljo, smo se ob osmih zjutraj gimnazijci iz drugih in tretjih letnikov zbrali na parkirišču pred BC Naklo, da smo odrinili na Poljsko.

Vožnja je trajala kar 14 ur, a zaradi zabavnih sošolcev, je pot kar hitro minila. Zanimivo je bilo gledati skozi okno, saj so bile nekatere pokrajine, mimo katerih smo se vozili, zelo lepe. Polno je bilo veternic in rumenih polj z oljno repico. Ker sta vsakemu na avtobusu pripadala tudi

dva sedeža, je bilo potovanje bolj udobno. Pozno zvečer smo prispeli v Krakow, kjer smo se nastanili v hostelu Good bye Lenin. Tu smo se namestili v sobe in dobili lunch paket, da smo napolnili nase lačne želodčke. Ker nas je pot utrudila, smo kaj hitro odšli spat, da smo si nabrali moči za naslednji dan.

Ponedeljek, 18. 4. 2016

Dobro naspani smo se z navdušenjem odpravili na ogled mesta Krakow. Z zabavnim vodičem, z vzdevkom Golden (zaradi oranžnih las), smo obiskali nekaj večjih zanimivosti v mestu. Glavni trg, razne cerkve in druge mogočne in lepe stavbe. Pripovedoval je zelo zanimivo, več je povedal o tistih rečeh, ki so nas zanimale. Nekaj

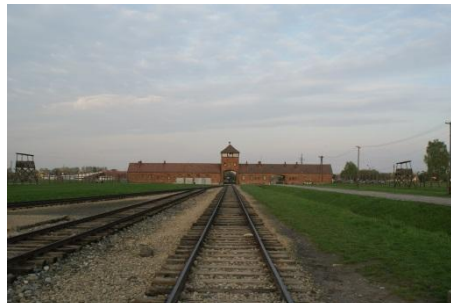

stvari je povedal tudi o sebi in sicer, da govori deset jezikov in da je njegov mlajši brat nekaj časa živel v Sloveniji v Ljubljani. Ko smo se poslovili od njega, smo imeli kosilo. Po kosilu pa je napočil težko pričakovani Auschwitz. Takoj pri vhodu so nas pregledali tako kot na letalu. Dobili smo tudi slušalke, da smo bili stalno v navezi z vodičko in smo se tako bolje slišali. Ker sem slušalke na tak način uporabljala prvič, mi je bilo res zanimivo. Odšli smo do znamenitega vhoda "ARBEIT MACHT FREI" oz. "DELO OSVOBAJA". V kolonah so se

vrstile povsem identične, opečnate stavbe, označene s številkami. Ogledali smo si notranjost nekaterih. Prva stavba je takoj pritegnila mojo pozornost, sploh ob zanimivi razlagi vodičke. Seveda je vse govorila v angleščini. A ko smo prišli v drugo stavbo, sem ostala brez besed.

Ogromen kup las, ki je potekal od začetka do konca sobe. Šele takrat si se dejansko zavedel, koliko ljudi je umrlo in kaj so morali pretrpeti. V naslednjih sobah so bili tudi manjši kup očal ter veliki kupi posode, oblačil, čevljev in kovčkov. Ko je vodička pripovedovala, v kakšnih razmerah so ljudje živeli in kako so jih mučili, te je pri srcu kar stiskalo. Videli smo še krematorij, sobe, v katerih so spali, nekakšne kopalnice in prostore, kjer so ljudi usmrtili. Potem pa smo odšli se v Auschwitz Birkenau, kjer je bilo še več teh grozljivih hišic. Te niso bile iz opek kakor v Auschwitzu, temveč iz lesa. Malo smo se sprehodili po tem območju in si ogledali še ostale stvari. Ko je bila ura osem, pa smo kmalu odrinili proti hostelu. Ker smo bili celi dan na nogah, se zvečer ponovno nismo branili postelj.

Torek, 19.4.2016

Na vse zgodaj smo se odpravili iz Krakowa, naš cilj pa je bil Naklo (izgovori se "nakuo"). Spet smo se zelo dolgo časa vozili - 8 ur. Zaradi velike zamude smo morali prvotne plane opustiti in smo si s poljsko učiteljico angleščine ogledali le mesto. To pa je bilo vse, kar se je danes zgodilo pomembnega. Omeniti moram le, da so sobe v hotelu zelo lepe, mesto pa je čisto običajno. Kar se hrane tiče, pa je zelo okusno. Prvič smo poskusili tudi poljsko solato, ki je čudno sladka. Treba se je navaditi na njen zanimiv okus. Vsaka jed je bila tudi močno začinjena in poprana.

Sreda, 20. 4. 2016

Danes smo se zjutraj odpravili na občino, kjer smo imeli uradni sprejem. Bili so zelo prijazni, pripravili pa so nam tudi pogostitev s torto, ki je bila zelo lepa in okusna. Potem smo se z avtobusom odpeljali do parka Borek, kjer smo naredili sprehod z ostalimi Poljaki. Ko

smo reševali nek učni list, so v vsako skupino dodelili poljskega dijaka. Ugotovili smo, da je njihova angleščina zelo slaba. Bilo je nekaj izjem, ki so lahko lepo in tekoče govorile. Malo nas je zaskrbelo, kako bomo s poljskimi družinami

naslednjo soboto preživali cel dan, ko pa se ne moremo niti normalno pogovarjati. Na to skrb smo kaj hitro pozabili, saj so nas že čakale druge aktivnosti. Ob kresu smo pekli klobase, odpeljali pa smo se tudi do njihove šole, kjer nam je predaval ljubiteljski fotograf in nam kazal svoje fotografije. Razložil nam je, da je za to delo pomembno veliko časa, potrpežljivosti in seveda dobra oprema. Na drugi šoli pa smo imeli še odbojgarsko tekmo, kjer se je naša slovenska ekipa pomerila s poljsko. Na začetku je za Slovenijo kar dobro kazalo, a kasneje so našo ekipo Poljaki premagali. Zvečer smo imeli malo prostega časa in smo s puncami šle po mestu.

Četrtek, 21. 4. 2016

Po dobrem zajtrku smo se odpravili v šolo k Poljakom. Imeli smo posebno za nas prilagojen pouk. Na urniku smo imeli dve uri angleščine, zgodovino, geografijo in naravovarstvo. Vse je potekalo na tak način, da smo se prek raznih aktivnosti s Poljaki bolje spoznali. Kasneje smo odšli do hotela, kjer smo imeli kosilo. Po kosilu pa smo se odpravili na bazen. Na žalost smo tam bili le eno uro. Imeli so olimpijski bazen, otroški bazen, džakuzi, tobogan in savne. S prijateljicami smo večino časa preživali v džakuziju, saj je bila tam najbolj topla voda. Že ob petih smo z aktivnostmi končali in imeli pristo. Bile smo v sobah in po televiziji poslušale poljsko glasbo. Po večerji pa smo se spet odpravile v mesto. V Lidlu smo si nakupile nekaj zalog hrane in vodo, ker tu vode iz pipe ne pijejo. Moram reči, da je na Poljskem vse zelo cenejše, kakor v Sloveniji.

Petek, 22. 4. 2016

nekakšna laboratorijska vaja, kjer smo pod mikroskopom

Zjutraj smo se spet odpravili do poljske šole. Razdelili smo se po skupinah ter odšli vsak na svojo delavnico. Pri prvi delavnici smo se vozili v traktorju, če si hotel pa si ga lahko peljal tudi sam. Druga

delavnica je bila

gledali različne plesni. Profesorica nam je povedala tudi nekaj besed o kožnih boleznih pri živalih, potem pa nas je odpeljala še v neko sobo, kjer dijaki na mrtvih živalih delajo obdukcije. V sobi je bila tudi zamrzovalna skrinja. Ko jo je odprla, je notri bilo polno mrtvih živali (mačke, psi, kokoši,...). Ni bilo ravno prijetno na pogled. V tretji delavnici smo za eno uro postali cvetličarji in naredili venček iz cvetic, katere smo imeli na razpolago. Glede na to, da smo se tega kot gimnazijci lotili prvič, niti ni bilo tako slabo. Pri naslednji delavnici smo

sadili rože. Bilo je zelo zabavno, za domov pa smo dobili posebno poljsko rastlino. Pri zadnji delavnici smo si ogledali kokošnjak s fazani in jerebicami. S posebno napravo pa smo ugotavljali, ali so se v jajcih razvili zarodki ali ne. Tu smo kot darilo dobili peresa fazanjih samic, nekateri srečneži pa tudi pavja. Po delavnicah

smo odšli v hotel na kosilo, potem pa naprej na golf. V mislih sem imela mini golf v majhnih skupinah, a na koncu je bilo popolnoma drugače. Nek gospod nas je poskušal naučiti osnov

pravega golfa. Ko je sam s palico udaril žogico 100 metrov daleč, se mi ni zdelo posebno težko.

Ko pa sem jo sama dobila v roke, se je začela katastrofa. Preden sem sploh zadela žogico, sem s palico zamahnila najmanj desetkrat. Ker so se mi vsi smejali, sem se tolažila s tem, da sama nisem uničila cele trave. Nekateri so s palicami namesto

žogice zadeli travo in so po zraku leteli celi kosi. Tu smo se zelo nasmejali, saj nas je večina to počela prvič in noben ni bil ravno profesionallec. Gospod nam je dovolil tudi, da smo poskusili spraviti žogico čez jezero. Šalil se je, da če nam bo padla notri, da jo bomo morali iti sami iskat. Kasneje nam je pojasnil, da na vsake dve leti jezero izpraznijo in žogice poberejo ven. V hiši poleg igrišča za golf smo imeli tudi večerjo, ob devetih zvečer pa smo šli nazaj v hotel. Ker smo nazaj prišli tako pozno, smo za nekaj časa posedeli na stopnicah na wifiju, potem pa odšli spat.

Sobota, 23. 4. 2016

Ko sem premišljevala o prihajajoči soboti, sem postajala vse bolj nervozna, saj nisem vedela, kaj pričakovati od obiska pri poljskih družinah. Ker je njihova angleščina zelo slaba, me je skrbelo tudi, kako se bomo sploh pogovarjali. A na koncu se je izkazalo, da so bile skrbi odveč. Vse je bilo veliko bolje, kot sem pričakovala. Ob desetih zjutraj smo se z Davidom,

Adamom in Andrzejem odpeljali do radia. Tam so bili še drugi naši dijaki, kjer smo po radiu pozdravili naše starše in predstavili našo šolo. Nato smo se odpeljali do Davida, da nam je predstavil starše, potem pa še do Piotra. Pokazal nam je svojo kmetijo in dva majhna mucka. Šli smo še do Andrzeja, kjer sta nam njegova mami in sestra prinesli sladoled ter skuhalo kavo. Tu smo bili Maša, Nives, Špela, Aljaž, Laura in jaz. Ko smo popili kavo, smo se odpravili v podstrešno sobico, kjer so imeli namizni hokej. Poslušali smo glasbo, se pogovarjali ter se preizkusili v namiznem hokeju. Pogovor je potekal na zanimiv način. Kombinirali smo angleščino, slovenščino, poljščino in nemščino. Ali pa smo si enostavno pomagali z google translatom. Kasneje smo se ponovno odpravili do Davida, kjer smo za kosilo imeli pico. Prišel je še Adam s Tino in Niko. Po kosilu pa smo se skupaj odpeljali še do igrišča, kjer smo igrali nogomet.

Ob osmih so nas morali pripeljati do hotela. Tu sta nas že čakala profesor Ausec in Miščević, ki sta se ravno ta dan zamenjala s profesoricama. Ko smo se dogovorili kdaj in kako bo potekal naslednji dan, smo imeli še malo prostega časa. Z dekletki

smo odšle na kavico, nato pa nazaj v hotel. Ker smo z našimi dijaki bili na različnih koncih, smo si seveda morali izmenjati naša doživetja. Pri Kaji in Poloni so na primer dobili zastonj sladoled, ker je tisti, ki ga je prodajal ugotovil, da nas je slišal na radiu. Kljub utrujenosti je bilo zelo težko zaspati, saj je v hotelu potekala poročna zabava in je bila glasba zelo glasna. A še vseeno lahko posplošim, da smo se imeli fino.

Nedelja, 24. 4. 2016

Danes smo se že na vse zgodaj odpravili v Gdańsk.

Ekskurzijo smo izvedli skupaj s poljskimi dijaki. Mesto je bilo zelo lepo.

Najbolj mi je bila všeč cerkev, ki naj bi bila ena izmed

največjih cerkva iz opek na svetu. Po 409 stopnicah smo se povzpeli čisto do vrha. Razgled je

bil prelep. Potem pa smo šli še do druge cerkve, kjer smo poslušali dvajset minutni koncert z orglami. Bilo je zanimivo, saj so z orglami ponazorili tudi zvok nevihte in ptičjega petja. Odpravili smo se tudi do obalnega mesta Sopot. Tu smo videli peščeno plažo in morje. Zelo je bilo vetrovno, veliko pa je bilo tudi golobov. Ti so povzročali kar hude težave, saj so se pokakali tri naše dijakinje. Drugače pa je vse potekalo brez težav.

Ponedeljek, 25. 4. 2016

Ta dan je bil zelo smrdeč. Ogledali smo si prašičjo farmo, kravji in konjski hlev ter ovce. Ko smo si ogledovali krave in prašiče smo se morali napraviti v posebne kombineziona, na čevlje pa smo nataknili vreče. Pri konjih smo lahko tudi jahali, na ovčji farmi pa smo pocrkljali male ovčke. Popoldne smo spet imeli kres, Poljaki so nam zaigrali neko igro, s profesorjema pa smo igrali tudi nogomet in odbojko. Zvečer smo se vsi srečni odpravili pod tuš, da smo ta smrad spravili s sebe.

Torek, 26. 4. 2016

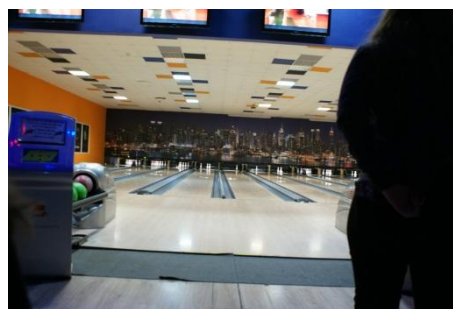

Danes je bila organizirana ekskurzija v Torun. Ker je to rojstni kraj Nikolaja Kopernika, smo si ogledali njegovo hišo, pa tudi stolp, ki se je zaradi mehkejšje podlage povetil. Ogledali smo si tudi dve cerkvi ter obiskali hišo eksperimentov. Je veliko novejša, pa tudi precej večja kot tista v Ljubljani. Tu je bilo šest nadstropij in vsako je posvečeno določeni temi (voda, zvok, svetloba, ...). Najbolj zanimiva so mi bila očala, ki prikazujejo, kako vidiš, če si pijan. Če si si jih nadel, nisi mogel hoditi normalno. Potem smo si ogledali še vojaško utrdbo, kjer smo imeli tudi kosilo. Obiskali smo še planetarij, kjer smo si ogledali film o nastanku Zemlje. Film je bil zanimiv, a kar so povedali nisem veliko razumela. Nad to ekskurzijo nisem bila preveč navdušena, a ker imam zabavne prijatelje, mi še vseeno ni bilo dolgčas.

Sreda, 27. 4. 2016

Dan je potekal malo bolj sproščeno kot običajno. Odpravili smo se v Bydgoszcz, kjer smo si najprej ogledali konjušnico in se peljali s kočijo. Takoj za tem pa smo si ogledali tudi živalski vrt. Ker smo imeli malo manj časa, si nismo ogledali čisto vseh živali, a tisto kar smo videli, je bilo zanimivo. Sploh sta mi bila všeč tiger, ris, surikate in pav. Ko je raztegnil svoj rep, je bil sploh čudovit. Šli smo tudi na bowling v Broadway. Bilo je zelo zabavno, a na koncu smo bili že vsi malo naveličani. Za kosilo smo dobili pice, ki smo jih pojedli kar na bowlingu. V nekem nakupovalnem centru pa smo imeli čas tudi za nakupovanje. Ta dan sem res uživala, saj je vse potekalo bolj sproščeno, pa še mudilo se nam ni nikamor.

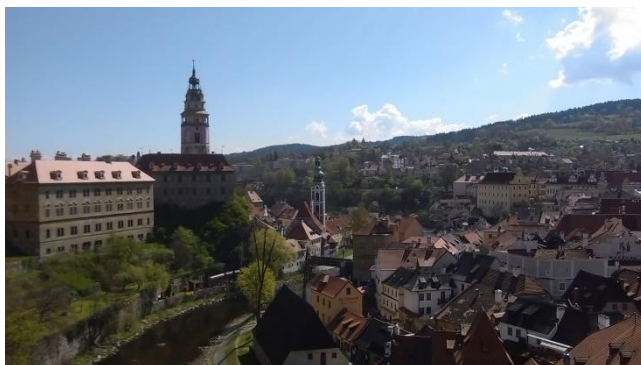
Četrtek, 28. 4. 2016

Danes smo se poslovili od poljskih dijakov in Poljske same. Na šoli so nam pripravili poslovilno prireditev, sestavili pa so tudi film vseh stvari, ki smo jih v

preteklih dneh počeli z mjimi. Bilo je zelo lepo in ganljivo, saj so nekateri navezali močne vezi. Nato pa nas je čakala še vožnja, vožnja in vožnja. V Český Krumlov smo prišli šele ob dveh zjutraj. Po tako dolgi vožnji smo vsi takoj popadali v postelje in hitro zaspali.

Petek, 29. 4. 2016

Ko sem se zjutraj zbudila in pogledala skozi okno, se mi je zdelo, kot da sem v Škofji Loki. Mesto Český Krumlov ji je na las podoben. Dopoldne smo si tu ogledali mesto in grad, najbolj zanimiv pa mi je bil labirint iz ogledal. Tu smo dobili posebne rokavice, da ogledal

nismo popackali, ko smo se prebijali skozi. Bilo je zelo zanimivo, saj nisi imel nikakršne orientacije. Lahko si le na slepo tipal. Ena od možnosti je bila, da se orientiraš po tleh, saj so bila v ogledalih drugačna kot dejansko. Drugače pa je bil tudi grad zelo lep in urejen, razgled pa je bil prav tako čudovit. Tu smo srečali veliko Slovencev, pa tudi Kitajcem ni bilo konca.

Po izjemno dobrem kosilu pa smo se končno odpravili

proti domu. Seveda je vedno tako, da od doma zelo rad greš, vrneš pa se še rajši. Ravno tako je bilo tudi z mano in sem komaj čakala, da pridem nazaj v Slovenijo. Ko sem prišla domov, pa sem se vsa vesela zavalila v mojo posteljo in zaspala kot top. Izkušnje in doživetja tega potovanja pa mi bodo ostale za vedno, saj sem zelo uživala in preživela nekaj zelo lepih trenutkov. Z nekaterimi smo se tudi bolje spoznali in navezali nova prijateljstva, kar pa mi zelo veliko pomeni.

Sabina Tomše, 2. L